

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cornelii Jansenii Iprensis Episcopi Augustinus Europaeus
Perperam Dictus**

Wavre, Philippus van

Antverpiae, 1709

Sect. II. Censem etiam eos Hæreticos, eo quod assererent huic gratiæ
posse resistere vel obtemperare humanam voluntatem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39351

SECTIO II.

*Iansenius censuit Semi-Pelagianos esse
hæreticos etiam in hoc quod vellent eam
Gratiam talem esse cui posset humana
voluntas resistere vel obtemperare.*

Jansenio non censeri hæreticum admittere gratiam, cui in sensu diviso Thomistico, ut aiunt, resisti potest, est in propatulo: nam ipse hujusmodi Gratiam naturæ lapsæ se cum Ecclesia libenter impertiri testatur lib. 6. de gratia Christi Sal. c. 34. his verbis: *Hominum igitur viatorum non solum coactionis expertem esse libertatem, sed etiam necessitatis immutabilis* (cui nullo modo resisti pag. 415. potest) *voluntariæ, hoc est, eam ad utrumque indiferentem esse cum scripturis, Augustino & Patribus & Catholicâ fide fatemur perlibenter.*

Et Libro 8.c. 20. Quamdiu h̄c vivimus sive in infidelitate ante gratiam, sive sub gratia indiffer- pag. 870.
rentiam ad contraria, hoc est volendum faciendum que bonum & malum semper inesse libero arbitrio. Et infrā: Dicimus liberum arbitrium quantumcumque vehementi atque efficaci gratiæ delectatione præventum atque determinatum ad faciendum bonum, adhuc tamen posse bonum non tantum non facere, sed etiam malum. Verum est enim istud non quidem in sensu composito, ut vulgo dici solet, sed in sensu divisō. Nimis quia eodem tempore, quod voluntatis arbitrium sub gratiæ delectatione efficaciter eam movente possum est, immo quod etiam actum voluntatis bonum facit, est in eadem voluntate potestas illud non faciendi, immo peccandi, non quod cessatio ab actu quem tunc elicit, aut actuale peccatum cum gratiæ delectantis influxu consistere possit (quod

Cc 5

sensus

410 LIBER QUINTUS

sensus compositus postulareret.) sed quod cessandi & peccandi potestas cum eadem gratia in eodem voluntatis arbitrii conjungi potest. Ita exponit quoque Concilium Tridentinum sess. 6. cap. 5. & can.
4.: Homo recipiens inspirationem illam abjecere potest; & liberum arbitrium a Deo motum potest dissentire si velit.

Itaque Jansenius eō titulō nequivit Semi-Pelagianos hæreseos arcessere, quod qualecumque potestatem gratiae resistendi admitterent.

De potestate ergo reluctandi gratiae, eamque effectu suō orbandi in sensu compositō intellendus est, hoc est, de potestate, quā cessatio ab actu vel actuale peccatum cum gratiae influxu componi valeant, & in eādem sede morari liberi arbitrii. Hoc enim impossibile est Jansenio, utpote qui non solum constantissimè docet, nulli medicinali gratiae Christi resisti, prout ad propositionem secundam satiatissimè evictum dedimus, sed nec resisti posse, saltē in sensu compositō: quia hæc convertuntur ipsi Jansenio: *Ubi est gratia, ibi est effectus: &, ubi non est effectus, non est gratia:* Et ideo pernegat esse Christi gratiam quæ suō effectu videtur, imò ad legem seu Pelagianam gratiam tum allegari dignam dum effectu non potitur suō, ad quem potestatem impartit voluntati. Cum itaque Jansenius essentiam Christianæ gratiae in omnimodā & numquam effectu, ad quem posse tribuit, orbabili efficacitate constituit; Sémi-Pelagianos, qui talem gratiam ab initio fidei submovebant, & aliam, licet internam, ut Jansenius putat, gratiam communiſcebantur, cui resisti posse, imò sēpē resisti non ibant inficias; ideo Jansenius illos ut Medicinalis Christi eversores, & inimicos Crucis Christi meritâ severitate damnatos, hæreticosque pronuntiat. Nam ut ipse delineat, *Medicinalis Christi*

gra-

DE PROPOSITIONE IV. 411

gratia tollit omnem resistentiam, est summæ efficacie, effectum potentissimè infert, & hōc ipsō quō effectu destituitur, solō Pelagianæ gratiæ adjutoriō ad iustitiā praeceptæ actus homo ntitur &c. prout vidēre perlicet ad propositionem secundam.

Cum ergo Semi-Pelagiani talem gratiam ad initium fidei non admitterent, sed aliam, scilicet Adamæam, cui utique resisti potest, requirere vīsi sint Jansenio; censuit eos à Pelagianæ gratiæ professione non desciscere, adeoque damnati dogmatis reos esse, concedendo naturæ lapsæ gratiam à Medicinali Christi gratiâ prorsùs degenerem, id est, cui, in sensu cōpositō, voluntas humana obtemperare, vel resistere posset.

S E C T I O III.

Apostolica quartæ propositionis censura defenditur, quæ sic sonat: Falsam & hæreticam declaramus, & uti talem damnamus.

Primum hujus propositionis partem, asserentem Semi-Pelagianos admississe ad initium fidei necessitatem gratiæ interioris, affatim de falsitate revicimus Augustini verbis & exemplis. Proindè illō ex capite, *quod talem gratiam admitterent, cui voluntas humana resistere posset vel obtemperare, damnati non sunt.* Nam qui nullam gratiam ad miserunt necessariam ad initium fidei, procul dubio nec ad miserunt talem v. g. Adamæam, licet oppositum contendat Jansenius Massiliensibus affricare. Si igitur ex me sciscitur quispiam, cur ut hæretici damnati sint?

Responsum referet: Quià naturam sibi sufficere ad credendum, sanitatemque petendam asseverarunt, quasi fides aucta merces sit fidei cœptæ. Et quià hōc pactō in illud in Pelagio damnatum inci-